

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 83.

Vydána dne 22. srpna 1922.

Obsah: 241. Zákon o potírání pohlavních nemocí.

241.

Zákon ze dne 11. července 1922 o potírání pohlavních nemocí.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

ODDÍL I.

Opatření proti rozšiřování pohlavních nemocí.

§ 1.

Nemoci, na které se vztahují ustanovení tohoto zákona, jsou: příjice (syfilis), kapavka (gonorrhoe) a měkký vřed (ulcus mole).

§ 2.

Povinnost dáti se léčiti.

Každý, kdo je stížen pohlavní nemocí takového stupně, že může způsobiti nákazu, je povinen dáti se léčiti lékařem, oprávněným vykonávati lékařskou praxi (zákon ze dne 15. července 1919, č. 419 Sb. z. a n.), a to soukromě nebo ve veřejném ústavě léčebném.

§ 3.

Léčení a přehlídky nemajetných.

Pokud nestačí předpisy o bezplatném léčení nemajetných, budou nařízením učiněna opatření, aby každý nemajetný, stížený pohlavní nemocí, mohl býti léčen na státní útraty.

§ 4.

Nucené lékařské vyšetření.

Kdo jest obviněn, že dopustil se přestupků nebo přečinů dle §§ 2, 6, 18, 19, č. 1., §§ 20 a 21 tohoto zákona, musí se při odůvodněném

podezření, že je stížen pohlavní nemocí, k nařízení úřadu (§ 23) podrobiti lékařskému vyšetření.

K tomu účelu může býti taková osoba vyšetřena v léčebném ústavu.

Řízení v těchto případech budiž konáno co nejrychleji s šetřením dobrého jména osoby, o kterou běží.

Úřad (§ 23) může učiniti zatímní opatření, jichž je třeba, aby se zamezilo nebezpečí nákazy.

§ 5.

Nucené léčení v ústavech.

Hrozí-li nebezpečí, že osoba pohlavní nemocí stížená může způsobem svého života nebo tím, že nezachovává lékařských nařízení, přenést nemoc na osoby, s nimiž se stýká, může býti k úřednímu rozkazu (§ 23) dodána do ústavu léčebného a tam podržena až do vyšetření příznaků nakažlivosti.

§ 6.

Dodatečné lékařské vyšetření.

Kdo stížen byl pohlavní nemocí, jest povinen i po skončeném léčení podrobiti se v určitých obdobích opětovnému lékařskému vyšetření, považuje-li to ošetřující lékař nebo úřad (§ 23) za nutné a nařídí-li tak.

§ 7.

Povinnosti ošetřujícího lékaře.

Lékař, ošetřující osobu stíženou pohlavní nemocí, jest povinen:

1. činiti úřadu (§ 23) písemné oznámení:

a) nedbá-li nemocný jeho předpisů a vzniká-li tím nebo z jakékoli jiné příčiny nebezpečí, že přenese nákazu na jiné osoby, nebo

b) přerušil-li nemocný léčení a nevykáže-li se, že léčí se u jiného lékaře neb v ústavě léčebném, nebo

c) nesplní-li povinnosti v § 6 uvedených;

2. pátrati dotazem u nemocného po prameni nákazy a sdělení nemocného oznámíti úřadu (§ 23);

3. upozorniti nemocného na nakažlivost nemoci a na trestnost přenesení nákazy (§ 18), po případě varovati ho před uzavřením sňatku a doručiti mu na řádné potvrzení tištěné poučení, jež mu úřad (§ 23) za tím účelem bezplatně dodá.

Jde-li o ošetřování v ústavech léčebných, mají tyto povinnosti přednostové těchto ústavů (klinik, oddělení).

§ 8.

Hlášení pohlavních nemocí.

Ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy jest oprávněno požadovati od lékařů a léčebných ústavů hlášení pohlavních nemocí bez udání jmen nemocných.

§ 9.

Zachování lékařského a úředního tajemství.

Každý lékař ošetřující pohlavně nemocného je povinen zachovati nejprísnejší mlčelivost o povaze nemoci, vyjímajíc ustanovení § 7, jakož i o všech jiných okolnostech na tuto nemoc se vztahujících, pod následky stanovenými v příslušných předpisech zákonů trestních.

Nejpřísnější mlčelivost zachovati a šetřiti dobrého jména nemocného jsou povinni i ti, kdož účastní se jakéhokoliv jednání při provádění tohoto zákona.

Ustanovením tímto nemění se ničeho na zákonných předpisech, stanovících povinnost svědecké výpovědi před úřady neb soudy a povinnost činiti oznámení úřadům nebo soudům.

§ 10.

Zákaz písemného léčení.

Je zakázáno léčiti pohlavní nemoci bez osobního vyšetření pouze dopisováním nebo zasíláním návodů k léčení.

§ 11.

Zákaz vtíravého nabízení se k léčení.

Je zakázáno nabízet se k léčení nemocí pohlavních způsobem vtíravým neb lékařského stavu nedůstojným.

§ 12.

Poučování o pohlavních nemocích.

Státní správa (§ 29) učiní opatření, aby mládež ve škole a mládež školu opustivší poučována byla vhodnými osobami, zejména školními nebo k tomu určenými lékaři a způsobem věku svému přiměřeným o pohlavním životě, nebezpečí pohlavních nemocí a ochraně proti nim, o nebezpečí prostituce, jakož i aby bylo zahájeno na širokém podkladě všeobecné poučování tiskem o pohlavních nemocích, za součinnosti sociálně pojišťovacích ústavů a příslušných zdravotně-kulturních korporací v dohodě s příslušným ministerstvem.

ODDÍL II.

Prostituce.

§ 13.

Zrušení reglementačních opatření.

Všechna dosavadní policejní a jinaká správní opatření, směřující k doзору na prostituci, se zrušují.

§ 14.

Nevěstince se zrušují.

Zřizování a udržování nevěstinců se zakazuje a trestá podle ustanovení trestního zákona o kuplířství.

§ 15.

Ústavy pro nápravu prostitutek.

Státní správa (§ 29) postará se, pokud toho bude třeba, o zřízení ústavů, ve kterých se dostane řemeslným prostitutkám dočasného útulku a příležitosti k nápravě.

§ 16.

Dozor nad spustlou mládeží.

Osobám obojího pohlaví do osmnácti let, vedoucím život pohlavně nemravný, věnována budiž orgány veřejné správy nejbdělejší péče, a kde toho třeba, bud' te'ž učiněna vhodná opatření k jejich nápravě v mezích platných ustanovení zákonných.

Toto ustanovení bude až do zákonné úpravy ochranné péče o mládež provedeno nařízením.

ODDÍL III.

Ustanovení trestní.

§ 17.

Tresty.

Přestupky tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných, pokud nejsou trestny soudem, trestají se politickými úřady — na Slovensku a v Podkarpatské Rusi administrativními policejními vrchnostmi — (§ 23) pokutou od 50 Kč do 10.000 Kč nebo vězením od jednoho dne do 30 dnů.

Pokuty připadají státu.

§ 18.

Ohrožení a porušení zdraví pohlavními nemocemi.

Kdo z nedbalosti uvede jiného souloží nebo jiným způsobem v nebezpečí pohlavní nákazy, dopouští se přestupku trestného soudem a tře'sce se vězením od jednoho dne do jednoho měsíce nebo peněžitým trestem od 50 Kč do 10.000 Kč.

Kdo vědomě uvede jiného souloží nebo jiným způsobem v nebezpečí pohlavní nákazy, dopouští se přečínu, trestného tuhým vězením od čtrnácti dnů do osmi měsíců.

Je-li ohrožený manželem, snoubencem, druhem nebo družkou pachatelovou, stíhá se pachatel sice veřejnou obžalobou, ale jen na návrh ohroženého. Nebyl-li návrh podán soudu nebo státnímu zastupitelství do tří měsíců ode dne, kdy oprávněný se dověděl o trestném činu a osobě pachatelově, je stíhání vyloučeno.

Kdo úmyslně způsobí nákazu jiného pohlavní nemocí, tře'sce se podle ustanovení zá-

kona o těžkém poškození na těle (§§ 154 až 156 trestního zákona ze 27. května 1852, č. 117 ř. z., §§ 303—306 trestního zákona o zločinech a přečinech zák. čl. V. z roku 1878).

Jednal-li pachatel ze zistnosti, budiž ve všech případech uznáno vedle trestu na svobodě i na trest peněžitý od 100 Kč do 10.000 Kč.

§ 19.

Podle §u 17 se tře'sce zejména též:

1. žena, která stížena jsouc příjící příjme nebo podrží místo kojné u dítěte, jež není touto nemocí stížena;

2. ten, kdo k dítěti stíženému příjící přijme neb u něho podrží jako kojnou ženu, která není touto nemocí stížena;

3. ten, kdo dítě stížené příjící dá nebo ponechá v péči jiných osob se zatajením povahy nemoci dítěte.

Jsou-li tu náležitosti uvedené v §u 18, je čin trestný soudem podle ustanovení téhož paragrafu.

§ 20.

Vyzývání ke smilstvu.

Přestupku trestného soudem se dopouští:

1. kdo způsobem, který je s to, aby vzbudil pohoršení nebo urazil stud, vybízí nebo se nabízí ke smilstvu;

2. kdo svádí ke smilstvu osobu nedosáhnoucí šestnácti let.

Trestem je tu vězení od jednoho dne do jednoho měsíce nebo peněžitý trest od 50 Kč do 10.000 Kč, a byl-li čin spáchán po živnostensku, tuhé vězení od 14 dnů do šesti měsíců; vedle něho může býti uznáno i na trest peněžitý od 50 Kč do 10.000 Kč.

Je-li čin podle ustanovení obecných trestních zákonů přísněji trestný, platí tato ustanovení.

§ 21.

Pohoršlivé provozování smilstva.

Kdo provozuje smilstvo způsobem pohoršlivým pro spoluobyvatele domu nebo sousedy, toho trestá soud pro přestupek vězením od jednoho dne do jednoho měsíce, a bylo-li tím vědomě dáno pohoršení mládeži, tuhým vězením od čtrnácti dnů do tří měsíců.

§ 22.

Stíhání osob vojenských.

Trestní řízení pro trestné činy, přikázané soudům v §§ 18 až 21, pokud jde o osoby podřízené soudům vojenským, náleží těmto soudům.

ODDÍL IV.

Ustanovení všeobecná.

§ 23.

Příslušnost.

Prováděti a zabezpečiti opatření v tomto zákoně předepsaná přísluší za spolupůsobení obcí a policejních úřadů oněm politickým úřadům (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi příslušným vrchnostem administrativním), které obstarávají veřejnou správu zdravotní.

V nejvyšší instanci rozhoduje ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

§ 24.

Opatření v obvodu příslušnosti vojenské správy.

Prováděti opatření podle tohoto zákona v obvodu příslušnosti vojenské správy náleží vojenským úřadům v dohodě s úřady uvedenými v § 23.

§ 25.

Odkladný účinek stížnosti.

Stížnosti na úřední (§ 23) rozhodnutí a opatření, která se stala podle tohoto zákona nebo podle nařízení k jeho provádění vydaných, mají odkladný účinek jenom tehdy, jde-li o výkon trestních nálezů (§ 17).

V jiných případech může úřad, jenž vydal rozhodnutí, z důležitých důvodů, zejména

kdyby vznikla straně neodčinitelná škoda, přiznati na její žádost stížnosti odkladný účinek až do rozhodnutí instance vyšší.

§ 26.

Osvobození od poštovního.

Osoby zavázané podle tohoto zákona podávati oznámení a hlášení jsou ve smyslu zákona ze dne 2. října 1865, č. 108 ř. z., osvobozeny od zapravování poštovního za poštovní dopravu takových oznámení a hlášení.

§ 27.

Zrušení dosavadních předpisů.

Tímto zákonem zrušují se, pokud mu odporují, všechny zákony, nařízení a předpisy o předmětech, jež tímto zákonem se upravují.

Zejména zrušují se: § 91 zák. čl. XIV. z r. 1876 (zdravotní zákon); § 81 zák. čl. XL. z r. 1879 (obecný trestní zákoník o přestupcích); § 379 trestního zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z. a § 106 trestního zákona o přestupcích zák. čl. XL. z r. 1879, pokud jednají o pohlavních nemocech; § 5 odst. 1. a 2., čís. 1—5, a odst. 4. zákona ze 24. května 1885, č. 89 ř. z.

§ 28.

Účinnost zákona.

Tento zákon nabude účinnosti dnem vyhlášení.

§ 29.

Provedení zákona.

Provedení tohoto zákona ukládá se ministru veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Tučný v. r.

za ministra Dra Vrbenského.